

[H. C. Hansen.]

en vis fælles tilfredsstillelse over bladet og kooperationen, i hvert tilfælde synes det at være tilfældet for den højtærede ministers vedkommende.

Nu behøver vi ikke at strides længe om metervareordningen, som er en realitet, men jeg mente, jeg var berettiget til at gøre nogle bemærkninger i så henseende, og jeg gentager gerne, hvad jeg sagde i går, at den højtærede ministers udgangspunkt efter min mening er rigtigt; for så vidt vi i nogen udstrækning kan komme sofaimportørerne til livs, er uhyre meget nået. Men vi har vore store betænkeligheder med hensyn til andre virkninger af den ordning, der er gennemført. Vi bør dog alligevel i fællesskab håbe, at den højtærede ministers forventninger kan gå i opfyldelse, selvom vi nærer megen skepsis på dette punkt.

Jeg glæder mig til på et senere tidspunkt at modtage den redegørelse for fedtstofproblemet, som vi har bedt om. Den højtærede minister nævnte nogle enkelte tal. De tal fra 3. november til 28. december, den højtærede minister anførte, er vel sagtens de tal, som blev offentliggjort allerede for nogen tid siden. Jeg vil gerne for at klarlægge spørgsmålet nævne, at forbruget den første uge efter smørrationeringens ophævelse steg fra 333 t til 492 t, altså med 47 pct. Den næste uge steg det fra 313 t til 487 t — jeg sammenligner tallene fra de tilsvarende uger i 1949 med tallene i 1950 —, altså med 55 pct. De følgende uger var stigningen: 55 pct., 56 pct., 60 pct. og 57 pct. Det har derfor overmåde stor interesse, og efter min opfattelse navnlig i øjeblikket, hvor vi har de store forhandlinger om økonomiske spørgsmål, at få de næste tal frem, som jeg glæder mig til at modtage i rigsdagens vareforsyningsudvalg inden altfor længe.

Det er mit indtryk, at der ikke kan være anledning til at trække denne debat for længe ud, og jeg vil derfor heller ikke optage en debat vedrørende de punkter, hvor den højtærede minister har repliceret til enkelte af mine bemærkninger udfra en politisk argumentation.

Når det ærede medlem hr. Anker Lau i går fortalte, at folkestyret var oppe til eksamen — jeg har set noget tilsvarende fra anden side i regeringspartierne i den aller sidste tid —, har jeg dog lyst til indtrængende at henstille til regeringspartierne ikke at forveksle deres egne forslag med folkestyret som sådan. Jeg tror, at vi godt kan diskutere de faktisk foreliggende ting, uden at det ærede medlem hr. Anker Lau eller andre ligefrem skal slå sig til riddere for folkestyret.

Det er ikke sandsynligt, at der på dette punkt kan opstå synderlig uoverensstemmelse mellem så forfærdelig mange af os i denne sal, og den slags overdrivelser kan man vist ganske roligt spare sig.

Anker Lau: Jeg skal naturligvis ikke blande mig i mellemværendet mellem det ærede medlem hr. H. C. Hansen og den højtærede indenrigsminister, og efter at den højtærede handelsminister har foretaget sin ret detaljerede besvarelse, skal jeg indskrænke mig til nogle korte bemærkninger til en række af deltagerne i diskussionen i går.

Det har naturligvis ikke kunnet undgås, at man har mærket en vis skadefryd fra visse ærede ordføreres side over det forslag, der her foreligger. Både det ærede medlem hr. H. C. Hansen, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på denne side af sagen. Det er jo en af de beklagelige ting ved den politiske diskussion, at man ofte kommer lidt for billigt fra det. Vi kan måske siges til en vis grad at være lidt fælles om denne tone — jeg siger det ikke, fordi jeg måske ved en given lejlighed ville være anderledes —, men det er nu en uheldig tone. Når vi allesammen kender baggrunden for forslaget, kender forskellen på det, der foreligger i dag, og det, der forelå for et år siden, så er det, synes jeg, lidt for billigt at slå politisk mønt af dette lovforslag, som nu engang er nødvendigt.

Jeg forstår ikke det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s udtalelser til mig om, at det her slet ikke drejer sig om en lov til fremme af liberaliseringen. Jeg har virkelig den opfattelse, at loven her skal være sådan, at den i hvert fald kan bruges til fremme af liberaliseringen, når de praktiske muligheder herfor foreligger, men at den også skal kunne bruges til at imødegå en situation som den, der foreligger nu. Jeg mener virkelig også, at det faktum, at råvarer nu skal fordeles udefra i henhold til en allokationsordning, aldeles ikke behøver at bremse den almindelige liberalisering af verdenshandelen. Jeg føler mig da helt sikker på, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) også er klar over, at dette ganske dækker den opfattelse, der findes i samarbejdsorganisationen i Paris.

Jeg skal ikke komme ind på liberaliseringsforskellige svagheder og fordele. Det er givet, at det forhold, at landbrugsvarerne ikke liberaliseres i andre lande, stiller os vanskeligere med hensyn til at opnå en liberaliserings gunstige virkninger; men hvorfor skulle vi da afstå